

РЕШЕНИЕ

№ 366

гр. София, 15.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **10871** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Ш., гражданин на Р. А., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. 4, ап. 15 срещу Решение № 556/27.07.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Навеждат се доводи, затова че административният орган е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил събраните доказателства и не е взел предвид обстоятелството, че жалбоподателят изпитва основателен страх да се завърне в родината си. Основанията за това да потърси убежище се основават най-вече на факта, че в А. той е бил член на политическа партия и като такъв е получавал често заплахи от ултранационалистически групи. Инвокирани са доводи, че при завръщането му в страната по произход животът му и този на семейството му ще бъдат поставени под заплаха. От друга страна, според жалбоподателя са налице достатъчно категорични данни, че ситуацията в А. носи белезите на въоръжен конфликт. Административният орган е подходил формално и не е изследвал в пълнота данните, даващи възможност да се направи обективна преценка на отправеното искане. В жалбата са изложени също и доводи, че решението противоречи на практиката на Съда на ЕС и Европейската харта за правата на човека.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт К. оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № 90/09.05.2011 г. до Държавната агенция за бежанците А. Ш., гражданин на Р. А. е поискал предоставяне на закрила. Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП УП-69/09.05.2011 г.

Производството е протекло в Регистрационно-приемателен център - [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 70, ал. 2 от ЗУБ.

На 09.05.2011 г. с А. Ш. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол № УП 5018 от същата дата, при което е описал бежанската си история. Посочил е, че желае да живее в Б., защото тук е семейството му и има малко дете, за което трябва да се грижи.

Видно от писмо № Т-2079 от 13.05.2011 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на А. Ш., в случай че същия отговаря на условията по ЗУБ.

На 17.06.2011 г. с търсещия закрила е проведено повторно интервю. Оспорващият е изтъкнал допълнителни причини за напускането на страната по произход, посочвайки, че през 2003 г. е станал член на на партия „Законна сила” и на проведените през 2003 г. парламентарни избори участвал като застъпник. След обявяване на резултатите от него било поискано да свидетелства за констатираните нарушения на изборния процес. Той отказал, поради което бил заплашван. Това бил и главния му мотив да напусне страната и да се установи в Б.. Посочва, че поддържа контакт със семейството си в А. и тях знае, че положението е много лошо.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Към събрания доказателствен материал са приобщени справка № 2096/19.04.2012 г., относно актуалната обстановка в А. и справка № 01-5047/27.09.2012 г. относно състоянието на общественно-политическата и икономическата обстановка в страната.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решение № 556/27.07.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС е било съобщено на А. Ш. лично на 12.09.2012 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 26.09.2012 г. /вх. № УП-69/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 87 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че А. Ш. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. От приетите като писмени доказателства по делото справки се установява, че през 2009 г. в А. са проведени избори, които са признати за честни от Международните наблюдатели, независимо от някои констатирани нарушения. През същата година между А. и А. е подписано споразумение за разрешаване на конфликта по между им на базата на международното право. Под влияние на световната икономическа криза страната изпитва известни стопански затруднения. Конституцията на страната гарантира основните права и свободи на гражданите, като няма данни за грубо потъпкване. Наблюдава се засилен контрол върху медиите, като не са редки случаите на нападения над журналисти, които отразяват политическата дейност на опозиционните партии. Има сигнали за натиск на изпълнителната власт над съдебната и за корупционни практики. Етническите малцинства като цяло не са дискриминирани, но има оплаквания при получаване на образование на майчиния език за някои от тях.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от А. Ш. доводи, касаещи търсеното от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият не е доказал твърденията си, че ако се завърне в А., ще бъде поставен под заплахата. При проведените интервюта, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Не е установено, че Ш. е бил подложен на преследване, заради неговите религиозна или етническа принадлежност или политически възгледи или че е бил заплашван. Няма никакви преки или косвени доказателства, потвърждаващи бежанската му история. Не може да се приеме и за доказано твърдението, че А. Ш. е бил обект на натиск заради политическите си убеждения, независимо от наличната в описаните по-горе справки информация за някои ограничения на свободата на опозиционните партии. Според настоящия съдебен състав причините за искане на закрила са по-скоро икономически, защото оспорващият няколкократно е посочил в интервютата, че А. няма работа и хората не живеят добре. По изложените съображения административният орган правилно е отказал на Ш. предоставянето на статут на бежанец.

От приложените по преписката справки не се установява, в момента в А. да е налице въоръжен конфликт, при който мирното население да е подложено на безогледно насилие. Както беше посочено, с А. е сключено споразумение за разрешаване на споровете по мирен път. Мирното население не е заплашено и в страната съществуват достатъчно условия спокоен живот.

По изложените съображения съдът намира, че на А. Ш. не следва да бъде признат хуманитарен статут, поради недоказани предпоставки за това.

Не е без значение и обстоятелството, че оспорващият няколкократно е искал предоставяне на убежище със същите аргументи, но молбите му са били отхвърляни винаги, а постановените административни актове са били потвърждавани при извършваните съдебни проверки.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

По отношение на доводите, че чужденецът живее вече много време в страната и желае

да остане тук, за да се грижи за семейството си и за малолетното си дете, съдът намира, че същите биха били релевантни в едно производство по предоставяне на разрешение за пребиваване в Р. Б. по реда на ЗЧРБ, поради което същите не следва да бъдат обсъждани.

Ответникът по оспорването не е поискал присъждане на разноски, затова на същия такива не са дължат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ш., гражданин на Р. А., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. 4, ап. 15 срещу Решение № 556/27.07.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението е постановено в срока по чл. 90 от ЗУБ и подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Р. Б..